

Közéletünk hírei

DR. SJARIF THAJEB
BUDAPESTRE ÉRKEZETT

Ilku Pál művelődésügyi miniszter meghívására, csütörtökön délelőtt Budapestre érkezett dr. Sjarif Thajeb, indonéz felsőoktatási és tudományügyi miniszter. Kíséretében van: dr. Widjojo Mitiasztró professzor, a djakarta-i egyetem közgazdaságtudományi karának dékánja. Az indonéz vendégeket a Ferihegyi repülőtéren Ilku Pál művelődésügyi miniszter, dr. Polinszky Károly művelődésügyi miniszter-helyettes, a Külügyminisztérium és a Művelődésügyi Minisztérium több más vezető munkatársa üdvözölte.

MAGYAR PARLAMENTI KÜLDÖTSÉG UTAZOTT FINNSORSZÁGBA

A Finn Köztársaság parlamentjének meghívására csütörtökön reggel Vass Istvánnak, az országgyűlés elnökének vezetésével magyar parlamenti küldöttség utazott Finnországba. A küldöttség tagjai: dr. Gonda György, a Vas megyei tanács végrehajtó bizottságának elnöke, G. Kovács István, a dóbrüközi Zöld mező Tsz elnöke, dr. Schnitzler József egyetemi tanár, Vas-Witteg Miklós, a SZOT elnöke, országgyűlési képviselő.

CYRUS EATON LÁTOGATÁSA PÉTER JÁNOSNÁL

Cyrus Eaton, a hazánkban tartózkodó amerikai közéleti személyiség és felesége csütörtökön látogatást tett Péter János külügyminiszternél.

A külügyminiszternél tett látogatást megelőzően Timár Mátyás pénzügyminiszter ebédet adott Cyrus Eaton és családja tiszteletére.

A bőséges paprikatermés előfeltétele:

Melegági palántanevelés — Korai kiültetés

Még lehet segíteni

Erős, fejlett palánták kellenek

A szegedi és általában a magyar fűszerpaprika hírneve világszerte helyzetének erősítése az egyre növekvő exportigények, a több és jobb fűszerpaprika termelésére ösztönzi őket. A termelőket a szövetkezeti gazdaságok, állami szervek vezetőit, az ipar szakembereit. Ezért hódít mind nagyobb teret

a korszerű termesztési eljárás, palántanevelés, öntözés stb. Ismeretes, hogy a feldolgozó vállalatok Békés és Csongrád megye termelőszövetkezetei több mint 7 ezer katasztrális hold fűszerpaprika termelésére kötöttek szerződést. E területre elegendő palántát igényelnek.

keztek nevelni. Sőt ma elmondhatjuk, hogy

mintegy 50 százalékos tartalékkal is rendelkezünk. Mégsem nézünk nyugodtan a paprikapalántázás elé.

A hideg időjárás ugyanis visszavetette a palánták fejlődését, a 232 ezer négyzetméter palántanevelő telepekből csak 92 ezer négyzetméter a melegági. Tehát az ösztönzést kisebb része. Ez azt jelenti, hogy a szépen fejlett palántából igen kevés áll rendelkezésre, a hidegágakban pedig éppen a rossz idő hatására elmaradtak a palánták a fejlődésben. Sőt néhány helyen gombabetegség támadta meg a növényeket. Igaz, gondos kezeléssel még segíthetnek

fejlődésükben. Különösen ha az ágyakat letakarják ablakkeretekkel, megóvják az éjszakai hidegtől.

A közvetlen Szeged környéki termelőszövetkezetek az idén is ragaszkodtak a régi módszerekhez, legalábbis egy részük. Békés megyében 21 ezer négyzetméter területen nevelnek palántát, ebből 18 ezer a melegági. Viszont a Csongrád megyei 135 ezer négyzetméter területű palántából csak 65 ezer négyzetméter melegági van.

Furcsa dolog, hogy a tudomány által kikísérletezett, a gyakorlatban már sikerrel alkalmazott palántanevelést éppen a szegedi körzetben nem használják.

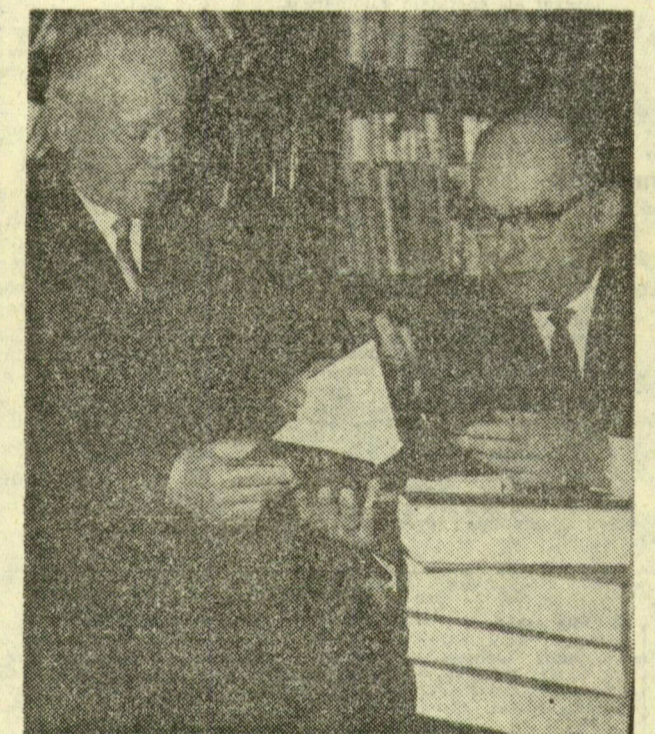
A hidegági palántanevelés a maradiság jele, pedig már több évben meggyőződhetünk arról, hogy a melegági palántanevelés, a korai kiültetés a bőséges fűszerpaprika-termelés előfeltétele. Hogy elejét vegyék a maradiságból eredő nagyobb mérvű kárnak ablakkeretekkel kell óvni a palántákat a hidegtől, hogy rövidesen fejlett, erős palántákat ültethessünk ki.

Nagyobb teljesítményű traktorokat szállít az NDK

Az NDK-ban gyártott mezőgazdasági gépekből a magyar gazdaságok eddig mintegy 30 000-ot vásároltak. A napokban érkeztek meg az RS 09/124-es traktorok, a régebbi típus továbbfejlesztett változatának első szállítmányai. Ez évben 550 ilyen nagyobb teljesítményű NDK gyártmányú traktorral gyarapszik gazdaságaink gépparkja. Ezekhez a traktorokhoz 27 féle munkagép kapcsolható. Az NDK-ban készülő legújabb géptípusok közül az évben húsz félé-

próbálnak ki a magyar gazdaságok. (MTI)

Solohov látogatása az Európa Könyvkiadónál

Mihail Solohov, a hazánkban tartózkodó világhírű szovjet író ellátogatott az Európa Könyvkiadóhoz. Képek: M. Solohov (balról) Korniss Pállal, a Kiadói Főigazgatóság helyettes vezetőjével

példája e szövetség a nemzetek közötti kapcsolatok magasabbrendű formájának és katonai szövetség léteire elmélyítette országaink politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatait is.

Természetesen a Varsói Szerződés megerősítette a szocialista országok védelmi potenciálját. Közös hasznosítjuk mindazokat az előnyöket, amelyeket a szocialista társadalmi rend, a termelőeszközök társadalmi tulajdona, a szocialista nemzetek közönsége nyújt hadászati téren. Lehetővé tette a szövetség, hogy gazdasági potenciálunkat minőség és mennyiségi tekintetben egyaránt nagyobb hatásokkal használjuk ki katonai céljainkra, mint ahogy ez a kapitalizmusban lehetséges. Rendszerünk előnyéből fakadóan rendelkezünk fejlettebb haditudományokkal, jobbakkal a fegyvereink, és jobb harci morálunk. Mert a Varsói Szerződés katonáinak erkölcsi ereje a történelmi haladásból táplálkozik; amíg a NATO-katona mögött az amerikai—angol—nyugatnémet milliósok állnak, a Varsói Szerződés katonája mögött a néptömegek milliói.

E milliók közé tartoznak a mi népünk milliói is, e szövetség aktív részese a mi hazánk is, amely történelmi folyamán először talált igazi és odaadó szövetségesekre. Erőnköz mérten tettünk és teszünk meg mi is mindent a varsói egyezmény céljainak megvalósításáért.

MOST, AZ ÉVFORDULÓN, a világ igazolva látja a Varsói Szerződés múltját és továbbra is e szövetségbe — amely oszlopának a történelem legnagyobb katonai hatalmát, a Szovjetuniót vállalhatja — helyezi reményeit. Különösen megnyugtató most, amikor az imperializmus agresszív erői fokozzák a nemzetközi feszültséget, hogy miénk az erő érve is. S ez az erő, amely szoros egységben van a világ minden haladó erejével, a nemzetközi munkásmozgalommal, a felszabadulni és felszabadulni akaró népekkel, a békét szerető mindenki — a jubileumán több és nagyobb, mint valaha.

AVAR JÁNOS

Alkotó feszültséggel

Életünk patakjai más-más mederben csörgedeznek, de a szűkebb kollektívákban, brigádokban, üzemi közösségekben folyamammá, majd tengerre egyesülnek. Örömeink, foglalkozásaink, barátaink is különbözők, mégis a többségnek ma egy közös vonása van a gondolatok mélyén: többre, jobbra törekedni a miénk, a társadalom érdekében. Ezt a munkát ma már mind nagyobb öntudattal, felelősséggel végezzük, hirdetve, hogy a szocializmus építéséből ránk eső részt hivatásunként vállaljuk.

A munka hivatásunként való felfogása az öntudat, a végzett munka szeretetét jelzi és rangot jelent a munkának és végzőjének. Jelzi azt a felismerést, hogy mindazt, amit csinálunk, magasabb cél érdekében cselekedjünk. Munkánk eredményei jelzik — ezt mindenki lemérheti magában és meggyőződhet róla: amit szívből csinál, kedvvel, szeretettel végez, abból siker, jó minőség, sőt, esetenként remekmű születik.

Az alkotó feszültség nagyon nagy dolog. Olyasmi, amiről bátran mondhatjuk: ha megerősödik egy közösségben, anyagi erővé válik. Olyan erővé, amelynek segítségével teljesíteni tudjuk az állandóan növekvő feladatainkat, az elének állított tervek, akadályokat tudunk elhárítani, jobban tudunk dolgozni, s teljesíteni az elének kitűzött célokat. Az alkotó feszültség a mi viszonyaink között kétirányú. Egyrészt a közösség felé mutat. A közösség iránti felelősségérzettel munkálkodókat hatja át és az egyéni tervek teljesítésére ösztönöz, mert tudjuk, ez nemcsak a mi ügyünk. Másrészt felelősséggel tartozunk saját magunknak azért, hogy munkánkat jól végezzük el.

Mindezen túl az alkotó feszültség jelent bennünk, magunkban valami elégedetlenséget, amellyel még jobbat, még tökéletesebbet akarunk elérni anélkül, hogy erre minket mások serkentessenek, figyelmeztessenek. Nehéz lenne és nem is vállalkozhatunk arra, hogy az alkotó feszültség pontos definícióját adjuk, valami szabályzatban rögzítsük. Ez a szocialista öntudat mélyen gyökerezik, annak egyik kifejeződése.

Eppen ezért ezt a feszültséget erősíteni, fokozni egyik legnemesebb feladatunk magunkkal, s másokkal szemben. Az üzemi életben magától értetődően azt is jelenti az alkotó feszültség teremtése, hogy igyekszünk olyan légkört kialakítani munkánkban, amely kedvez a kezdeményezésnek, amellyel könnyebben bontakoznak ki munkások ötletei, elgondolásai. Eppen ezért tördönni kell azzal, hogy a munkások javaslatai ne vetéljenek el, mindenkor, minden időben hasznosítsuk a jót, a hasznosat. Mert mit ér az, ha magasan szárnyal a dolgozó munkakedve, sorra születnek újítások, egyszerűsítések, de azok csak az asztalifókók „termését” növelik. Nem vezethet eredményre a munkástörökvés, ha nem szerve-

zik meg jól a munkát, ha várni kell az anyagra, szerzőszáma. Régi tapasztalat ugyanis, hogy a termelés folyamatosságát akadályozó nehézségek nem alkalmasak arra, hogy szítsák az alkotó feszültséget, a munkakedvet. Sőt, legtöbbször romboló feszültséget keltenek, kedvetlenséget, nemtörődömséget szülnék a nemtörődömség láttán.

Romboló feszültséget válthat ki az emberekben a gondatlanság, a gorombaság, a durva szó, a lelketlen ügyintézés, ha az embert emberi érzéseiben sértik meg. A megbántott ember munkakedve rendszert leöhlad. Sokan azt mondják, nincsen pohár koccanás nélkül. Az élet velejárója, hogy az emberek időközönként megsértődnek, hogy valamennyien hordozunk magunkban kisebb-nagyobb sérelmeket. Ez igaz, de lehet és kell is e sebeket gyógyítani, egyben ügyelni arra, ha begyógyultak, újra fel ne sértjük azokat. Gyógyítani a sérelmeket, emberséggel, szíves szóval, ha kell intézkedéssel is. Ez a párt- és gazdasági vezetők igen fontos feladata.

Ne higgye senki, hogy az aprónak tűnő sérelmek fellett elnézhetünk. Lehet, hogy a külső szemlélőnek aprók e sebek és látszólag a közösségnek ebből semmi kára nem származott. De az egyének igen fájdalmas lehet és gyulladást okozhat, ragályos betegséget, részvétet kelthet és máris tovaered hulláma, lohasztja az alkotó feszültséget, csökkenti az alkotó, kezdeményező-készséget. Sőt, esetenként romboló feszültséggé válhat.

Félreértés ne essék, a romboló feszültség ezekben az emberekben nem váltja ki tudatos kártevés szándékát, csak kedvetlenséget, aminek természetes következménye a gyengébb intenzitású munka. S mivel a mi társadalmunkban nincsenek Robinsonok, életünk patakjai ha más-más mederben is csörgedeznek, valahol egy folyamammá egyesülnek, ezért nem lehet közömbös, hogy közvetlen környezetünkben társaink kedvvel vagy kedvetlenül végzik munkájukat.

Sok száz esik mostanában a növekvő követelmények kapcsán a vezetés színvonalának emeléséről. Többen hajlamosak ebben kizárólag az alkotóbb és elmélyültebb tervezői, műszaki és gazdasági szervező munkát látni, s kihagyni belőle az emberekkel való foglalkozást. A szocialista vállalatok igazgatóinak, vezetőinek — mindennapi kifejezéssel élve — munkaköri kötelességük a dolgozók lelkesedésével való jó gazdálkodás is. Mégis mondjuk meg nyíltan: társadalmi, gazdasági életünk minden szintjén, „fent” is, „lent” is nem ritkán tapasztalni, hogy nem mindig történik ez úgy, ahogy a párt akarja, ahogy a Központi Bizottság, a kormány mondja és hirdeti.

Nagy a mi munkánk, nagy a mi felelősségünk. Olyan társadalmi rendet építünk, amelyben minden becsületes ember élete célját leli. Szorgalmas, odaadó, alkotó feszültséggel végzett munkánkkal igyekszünk megvalósítani céljainkat. Fűtse minden tettünket, s azt a harcunkat is, amellyel a nem kívánatos jelenségek ellen küzdünk, hogy időben elhárítsunk minden akadályt, amely árthatalmas ügyünk valóra váltásában.

NAGY PÁL

Békegyűlés az orvostudományi egyetemen

Szegeden csütörtökön délután 4 órakor az orvostudományi egyetem dolgozói a Szemészeti Klinika tantermében részt vettek a Hazafias Népfőnt orvostudományegyetemi bizottsága békegyűlésén.

A béke és a leszerelési hetek keretében rendezett békegyűlésen megjelent Katona Sándor országgyűlési képviselő, a Hazafias Népfőnt Csongrád megyei titkára, dr. Búza László akadémikus, egyetemi tanár, a népfőnt Szeged városi bizottságának elnöke,

Dr. Kedvessy Györgynek, az Országos Békatanács tagjának, az egyetem rektorhelyettesének megnyitó szavai után Egertz Péter gyógyszerészhallgató szavalt, majd dr. Petri Gábor országgyűlési képviselő, egyetemi tanár, az I. sz. Sebészeti Klinika igazgatója tartott előadást a békeharc jelentőségéről. Hangsúlyozta, hogy a béke utáni vágyunk minden emberben élnie kell, függetlenül attól, milyen társadalmi rendszerben él.

pen is, hogy serkentette az ésszerűség tőkés erőt, az önpusztulástól visszarettenőket odaát, hogy — ha visszavisszacsúszva is régi, elavult pozíciókba keressék, vagy legalább vegyék fontolóra az együttélés lehetőségeit. Ezért mondhatjuk joggal a Varsói Szerződésről: benne a béke anyagi erővé vált. Úgy is mondhatnók, a béke a Varsói Szerződésben katonai hatalommá is lett.

GÉSZ LÉTÉVEL, TEVEKENYSÉGÉVEL bizonyította ezt a katonai tömb, hogy védelmi szövetség. És azt is, hogy nem pusztán katonai tömörülés, hanem részvevőinek barátsági és együttműködési szerve, amely fóruma a kölcsönös önzetlen segítségnyújtásnak (ennek nagyszerűségéről, jelentőségéről a mi népünk meggyőződhetett és azért különösképpen hallás.) Az is jellemzője e szövetségnek, hogy kifejezetten a tömböket ellenző tömörülés, hiszen a szerződés kimondja: tagjai állhatatosan törekednek egy olyan kollektív biztonsági rendszer kialakítására, amely a többi európai államot is magában foglalná. A Varsói Szerződés kapuja nyitva áll minden békeszerető ország előtt. S ami a legfontosabb, ez a szövetség önmagától megszűnik, ha létrejönne a széleskörű biztonsági egyezmény.

Ezért javasolta újra és újra a Varsói Szerződés politikai tanácskozó testülete az európai rendezés és biztonság új megújított módjait, kezdve az első év májusi felhívásával, amely közös nyilatkozatot javasolt a NATO-nak az erőszakos megoldások elvetéséről. Ezért született szövetségünk olyan javaslatai, hogy a két katonai tömb, a NATO és a Varsói Szerződés államai kössenek meg nem támadási egyezményt, mert az ilyen kölcsönös kötelezettségvállalás a vitás nemzetközi kérdések békés rendezésére lényeges lépés lenne az európai biztonság megszilárdításának útján.

A Varsói Szerződés új típusú szövetség is, s ennek történelmi példáját mutatta a világnak. Elsősorban azért, hogy nem hatalompolitikán alapult, hanem eszméi és céljai egybeesnek a történelmi fejlődés irányával. Ezért,